

Verslag Polderbende 21 april 2024

Vandaag gaan we bomen bekijken in het Haalderense bos. Het is best fris maar af en toe laat de zon zich zien. We worden verwelkomd door het uitbundig bloeiende daslook langs het pad en hier en daar mooie blauwe boshyacinten.

Bram vertelt dat hier veel verschillende bomen staan. Hoeveel? Wel twintig soorten, denkt een van de kinderen en dat klopt wel zo ongeveer. De gemeente had ooit bomen over en heeft ze hier laten planten.

Aan het begin van het pad zien we al een prachtige boom, de ruwe berk. Annelie vertelt een verhaal over deze boom. Die was niet blij met hoe hij er uit zag met zijn kleine blaadjes. Een fee die dat hoorde toverde prachtige gouden bladeren maar die waren zo populair dat iedereen ze afplukte, de glazen bladeren die de fee daarna toverde gingen kapot door weer en wind en toen had de berk wel in de gaten dat hij eigenlijk tevreden moest zijn met zijn eigen kleine ritselende blaadjes.

Voordat we op zoek gaan naar de andere bomen is er iets belangrijks te melden. Henny vertelt nl. dat we een nieuwe juniorgids hebben en dat is Joep. Hij is dertien en is al heel wat jaren meegegaan met de Polderbende. Hij weet inmiddels veel van de natuur en wij zijn blij dat hij ons voortaan gaat assisteren. Met het opzetten van de groene IVN-pet is hij nu officieel junior gids. Proficiat Joep, veel succes en plezier.

Nu gaan we op zoek naar de bomen. De kinderen krijgen ieder een duidelijke afbeelding van de bladvormen en moeten die proberen op te zoeken. In het begin lijken alle bladeren op elkaar maar er zijn toch echt grote verschillen. Na een poosje speuren gaat het goed en al gauw zijn er heel wat soorten gevonden. Wat is het lekker lopen hier, de vogels laten zich goed horen en af en toe horen we een vreemde vogel, dat is Bram die allerlei geluiden kan nabootsen.

We zien dat hier veel mini- boompjes groeien, veel essen en esdoorns.

Het is een leuk bos voor kinderen, er ligt genoeg hout om hutten te bouwen en er zijn niveauverschillen waardoor je lekker naar beneden kunt lopen of glijden! We ontdekken hier judasoortjes en kleine bobbeltjes op een stam, roestbruine kogelzwammen.

Bijna alle bomen hebben we gevonden en zelfs nog een extra boom. Iemand had een klein kerstboompje gepoot. Spontaan beginnen de kinderen 'o dennenboom' 'te zingen en daarna 'o, sparrenboom' want het is geen den maar een spar weten ze zelf te vertellen.

De bomen die we gevonden hebben zijn: ruwe berk, beuk, es, esdoorn, els, gelderse roos, hazelaar, kardinaalsmuts, kastanje, kornoelje, meidoorn, plataan, vlierbes, vogelkers, walnoot en zomereik en ik ben er vast nog een paar vergeten.

Ter afwisseling even een spelletje memory met takjes, blaadjes, bloemetjes etc. Wat een goed geheugen hebben kinderen toch!

We staan even stil en vragen de kinderen of ze weten wat we eigenlijk aan een boom hebben?

Dat weten ze zeker: bescherming tegen de zon, de regen, hout voor de bouw van huizen, van de takken kun je hutten bouwen en kampvuurtjes maken, heerlijke vruchten, mooi om naar te kijken, ze zorgen voor zuurstof, er zitten beestjes in die de vogels op kunnen eten, er kunnen nesten in gebouwd worden enz. enz.

Het is moeilijk te zeggen welke boom het grootst is. Bedoel je dan de hoogste of de dikste boom? De hoogste bomen in Nederland zijn essen of beuken, die kunnen wel 40 m hoog worden. De dikste boom is een boom in Breukelen, die heeft een omvang van 8 m. Wij willen wel eens weten hoe dik dat is en gaan in een kring staan. Sara gaat rondom afstappen, we hebben goed geschat en komen op 8 meter uit. Wat is dat dik. De kinderen weten dat je de leeftijd van een boom kunt bepalen aan de jaarringen.

We lopen richting de dijk om de laatste bomen te spotten maar er is geen houden meer aan. De dijk lonkt. Er moet vanaf gerold worden. Wat een heerlijk gezicht, spelende kinderen!

Het is alweer bijna tijd om naar huis te gaan. We lopen terug langs de plas en zien nog prachtige judaspenningen en heksenkruid.

Het was weer een mooie tocht met super betrokken kinderen! Annelie